

Žalba koju je 23. lipnja 2021. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-382/21 P)

(2022/C 64/08)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf, D. Gája, E. Markakis, V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine pobijanu presudu Općeg suda Europske unije od 14. travnja 2021. u predmetu T-579/19, The KaiKai Company Jaeger Wichmann/EUIPO (Gimnastički ili športski aparati i artikli);
- u cijelosti odbije tužbu tužitelja u prvostupanjskom postupku koja je usmjerena protiv pobijane odluke trećeg žalbenog vijeća u predmetu R 573/2019-3;
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje žaliteljevih troškova u predmetnom postupku kao i u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj, EUIPO, kao žalbeni razlog ističe povredu članka 41. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002⁽¹⁾, koja otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije u smislu članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda.

Pobijana presuda povređuje članak 41. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, u dijelu u kojem se njome utvrđuje, protivno jasnom i nedvosmislenom tekstu te odredbe, da ona ne uređuje slučaj (*lacuna legis*) u kojem se pravo prvenstva u vezi s registriranim dizajnom Zajednice temelji na ranijem „patentu”. Opći sud stoga nije uzeo u obzir jasan i nedvosmislen izbor zakonodavca Unije izražen u toj odredbi, da se patenti isključe kao temelj zahtjeva za pravo prvenstva s obzirom na registrirane dizajne Zajednice i da takve zahtjeve ograniči isključivo na ranije dizajne ili korisne modele.

Pobijana presuda osim toga povređuje članak 41. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, jer se u njoj izričite i iscrpne odredbe koje ta uredba predviđa zamjenjuju izravnom primjenom članka 4. Pariške konvencije⁽²⁾. Priznanje izravnog učinka odredaba članka 4. Pariške konvencije koje iz tog nužno proizlazi protivno je ustaljenoj sudskoj praksi Suda prema kojoj ni ta konvencija ni Sporazum o TRIPS-u⁽³⁾ ne stvaraju prava na koja se pojedinci mogu pozvati pred sudovima Unije na temelju prava Unije.

Naposlijetku, pobijana presuda povređuje članak 41. stavak 1. Uredbe br. 6/2002, jer se usto u njoj izričite i iscrpne odredbe koje ta uredba predviđa zamjenjuju pogrešnim tumačenjem članka 4. Pariške konvencije. Pariška konvencija ne sadržava pravnu osnovu koja omogućava da se potvrde utvrđenja Općeg suda prema kojima se zahtjevi za priznanje prava prvenstva u pogledu registriranog dizajna Zajednice mogu temeljiti na patentu unutar roka za isticanje prava prvenstva od dvanaest mjeseci.

Temeljna načela koja uređuju odnos između međunarodnog prava i prava Unije, koja su povrijeđena u pobijanoj presudi, služe osobito zaštititi institucionalne ravnoteže i autonomije pravnog poretka Unije i zauzimaju važno mjesto, konstitutivno za pravni poredak Unije. Pobijana presuda ne utječe samo na zahtjeve za pravo prvenstva za registraciju prava intelektualnog vlasništva nego čini i presedan za sva regulatorna područja uređivanja koja su obuhvaćena područjem primjene Sporazuma o TRIPS-u.

Dopuštenost žalbe

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 10. prosinca 2021. dopustio žalbu u cijelosti.

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45. i ispravci SL 2018., L 72, str. 42. i SL 2020., L 415, str. 89.)
- (²) Pariška konvencija za zaštitu industrijskog vlasništva od 20. ožujka 1883., kako je zadnje revidirana u Stockholmu (Švedska) 14. srpnja 1967. i izmijenjena 28. rujna 1979. (Zbornik ugovora Ujedinjenih naroda, svezak 828, br. 11851., str. 305., u daljnjem tekstu: Pariška konvencija)
- (³) Sporazum o trgovinskim aspektima intelektualnog vlasništva (SL 1994., L 336. str. 214.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 228.) (u daljnjem tekstu: Sporazum o TRIPS-u)

Žalba koju su 23. lipnja 2021. podnijeli Asolo LTD i WeMO Brands BV protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2021. u predmetu T-509/19, Asolo/EUIPO

(Predmet C-387/21 P)

(2022/C 64/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Asolo LTD i WeMO Brands BV (zastupnici: W. Pors, *advocaat*, N. Dorenbosch, *advocaat*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 13. prosinca 2021. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je utvrdio da se žalba ne dopušta i da društva Asolo LTD i WeMO Brands BV trebaju snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 2. kolovoza 2021. podnio Franz Schröder GmbH & Co. KG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 2. lipnja 2021. u predmetu T-854/19, Franz Schröder/EUIPO

(Predmet C-473/21 P)

(2022/C 64/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Franz Schröder GmbH & Co. KG (zastupnici: L. Pechan i N. Fangmann, *Rechtsanwälte*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, RDS Design ApS

Rješenjem od 8. prosinca 2021. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da se žalba ne dopušta i da društvo Franz Schröder GmbH & Co. KG treba snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 2. kolovoza 2021. podnio Franz Schröder GmbH & Co. KG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 2. lipnja 2021. u predmetu T-855/19, Franz Schröder/EUIPO

(Predmet C-474/21 P)

(2022/C 64/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Franz Schröder GmbH & Co. KG (zastupnici: L. Pechan, N. Fangmann, *odvjetnici*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, RDS Design ApS